

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2Tos/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8520010029
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivo Maruščák
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8520010029.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Iva Maruščáka a sudcov JUDr. Moniky Halkociovej a JUDr. Petra Tobiaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.07.2020, v trestnej veci proti ods. L. X. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a iné, v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1Nt/2/2020 zo dňa 01.06.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného L. X..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného L. X., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvale bytom A. XXX, okres Q. K., t.č. ÚVV a ÚVTOS Košice na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/8/2017.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil odsúdený sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení a poučení o možnosti podať opravný prostriedok, ktorú neskôr prostredníctvom obhajcu písomne odôvodnil. V dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že rozsudok vydaný vo veci sp. zn. 1T/8/2017 bol viac ako neštandardný a v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona. V jednom rozsudku boli za dva skutky uložené 2 samostatné tresty, pričom mal byť uložený jeden trest v súlade s ust. § 41 ods. 1 Tr. zákona, čím by bol výsledný trest miernejší, ako v prípade dvoch samostatných. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe riadne a včas podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku napadnutého uznesenia predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného dôvodná nie je.

Predpokladom povolenia obnovy konania, ktorá je jedným z mimoriadnych zákonom stanovených prostriedkov umožňujúcich zrušenie právoplatného rozhodnutia vo veci, je preukázanie splnenia podmienok, pokiaľ ide o trestné stíhanie, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, presne vymedzených v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa tohto ustanovenia obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je teda možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť, nie je možné posudzovať zákonnosť postupu

v pôvodnom konaní v tom smere, či sa súd pri rozhodovaní vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a obhajobou obvineného, či rešpektoval zásady bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní, či bolo zachované právo na obhajobu a pod., ale skúma sa len, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli súdu skôr známe a či by tieto dôkazy alebo skutočnosti sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi, ktoré boli známe už predtým, mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo o treste.

Aj v zmysle ustálenej judikatúry, konanie o povolení obnovy konania sa obmedzuje na zistenie, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy uvedené v tomto ustanovení. Z hľadiska splnenia podmienok povolenia obnovy konania v zmysle odseku 1 nie je rozhodujúce, či o skutočnostiach alebo o dôkazoch, ktoré sa v návrhu uplatňujú, vedel navrhovateľ, ale či tieto skutočnosti alebo dôkazy boli alebo neboli skôr známe súdu (odseky 1 a 2) alebo prokurátorovi (odsek 3). V prejednávanej veci sa koná o obnove konania podľa ods. 1 predmetného ustanovenia, takže je rozhodujúce, či takýto dôkaz bol známy práve súdu konajúcemu vo veci samej.

Predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napr. výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede tzv. spolupracujúceho svedka). Ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu.

Súd prvého stupňa správne uviedol, že odsúdený podal návrh na obnovu konania dňa 27.01.2020, ktorý odôvodnil tým, že rozsudkom sp. zn. 1T/90/2014 Stará Ľubovňa zo dňa 21.08.2014 mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 24 mesiacov a bol uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona v spojení s uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/90/2014 zo dňa 25.04.2016 o neosvedčení, uložené mu trestným rozkazom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/161/2015 zo dňa 18.12.2015, ktorým bol uznaný vinným z pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v štádiu pokusu a za to mu bol uložený trest odňatia slobody na 3 mesiace nepodmienečne a pre výkon tohto trestu bol zaradený do ústavu pre výkon trestu pre mladistvých, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/8/2017 zo dňa 22.02.2017 podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona a za zločin znásilnenia v štádiu pokusu, na dva roky, a to rozsudkami 1T/90/2014 a 1T/8/2017. Poukázal na porušenie zákona o ukladaní trestov tým, že nie je možné ukladať viacero trestov pod jednou a tou istou spisovou značkou, ako tomu bolo v jeho prípade. Považuje preto rozsudky Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/90/2014 a 1T/8/2017 za nezákonné. Zároveň požiadal o ustanovenie obhajcu, ktorého mu súd prvého stupňa ustanovil. Neskôr na verejnom zasadnutí spoločne s obhajcom špecifikoval, že požaduje povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/8/2017. Zároveň popísal svoje odsúdenia a tresty, ktoré mu boli uložené s tým, že od riaditeľa ústavu v Sučanoch zistil, že nejako nesedia jeho tresty v konaniach 1T/90/2014 a 1T/8/2017. Celkový trest mal mať 7 rokov a 3 mesiace, ale on dostal spolu 9 rokov a 3 mesiace.

Ďalej z obsahu pripojených spisov vyplýva, že v konaní vedenom na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/8/2017, vo vzťahu ku ktorému smeruje návrh na povolenie obnovy konania, bol odsúdený uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, ktorého sa dopustil ešte ako mladistvý a za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a ďalej bol uznaný vinným zo zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu v súbehu so zločinom vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil už ako plnoletý a za ktorý mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, na výkon ktorých bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom bola v tomto konaní rozsudkom schválená dohoda o vine a treste.

V skoršom konaní toho istého súdu pod sp. zn. 1T/90/2014 bol uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, ktorý mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 36 mesiacov a to tiež na základe schválenej dohody o vine a treste. Uvedený trest mu však bol neskôr premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody spojený s jeho výkonom, keďže sa v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia neosvedčil. V ďalšom konaní pod sp. zn. 1T/161/2015 bol uznaný vinným z pokračujúceho prečinu

krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v súbehu s pokračujúcim prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/301/20200101>>.

Po preskúmaní napadnutého uznesenia, obsahu spisu ako aj dôvodov sťažnosti, krajský súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci sa neobjavili žiadne také dôkazy alebo skutočnosti, ktoré v pôvodnom konaní konajúcim súdom známe neboli a ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, resp. o treste.

Odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania, ktorý neskôr spoločne s obhajcom podrobnejšie špecifikoval, ako aj v dôvodoch sťažnosti žiada obnovu konania v podstate len z dôvodu, že nesúhlasí s uloženými trestami odňatia slobody, pričom ich považuje za nezákonné a je toho názoru, že mu miesto dvoch samostatných trestov odňatia slobody mal byť uložený jeden úhrnný trest, ktorý by bol v konečnom dôsledku pre neho priaznivejší. Odsúdený však nenavrhol, neoznačil ani nepredložil v rámci konania o povolenie obnovy konania žiadne nové, predtým neznáme dôkazy, ani neuviedol žiadne nové skutočnosti. Námietky odsúdeného sa týkajú výhradne správnosti a zákonnosti výroku o treste v odsudzujúcom rozsudku, čo však nepostačuje pre splnenie zákonných podmienok potrebných pre povolenie obnovy konania tak, ako to má na zreteli ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku.

Ku konaniu pod sp. zn. 1T/8/2017 považuje krajský súd za potrebné zdôrazniť, že v predmetnom konaní odsúdený k uloženému trestu nemal žiadne námietky, v konaní bola schválená dohoda o vine o treste, čím odsúdený súhlasil s navrhovaným trestom a bol si vedomý toho, aký druh trestu a v akej výške mu hrozí, pričom na všetky otázky, vrátane otázok o vine a treste odpovedal zhodne „áno“. Nie sú teda dôvodné súčasné námietky odsúdeného, po tom, čo sa konanie právoplatne skončilo a to schválením dohody o vine a treste, že uložený trest bol nezákonný a neprimeraný, keď po skončení konania nevyšli najavo žiadne nové okolnosti, ktoré by mohli mať na rozhodnutie o treste potenciálny vplyv.

Súd prvého stupňa nad rámec potrebného odôvodnenia k splneniu podmienok pre povolenie obnovy konania sa v odôvodnení napadnutého uznesenia vyjadril aj k námietke odsúdeného týkajúcej sa neprimeranosti uložených trestov, že mal byť ukladaný len jeden úhrnný trest, keď uviedol, že ak by aj bol uložený úhrnný trest, bolo by potrebné aplikovať § 41 ods. 2 Tr. zákona (t.j. zvýšenie hornej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, keďže išlo o dva zločiny spáchané dvoma skutkami) v spojení s § 38 ods. 5 Tr. zákona (t.j. zvýšenie dolnej hranice pri opakovanom spáchaní zločinu, keďže v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T/90/2014 bol odsúdený uznaný vinným zo zločinu vydierania). Ak by súd vychádzal zo zločinu najprísnejšie trestného, t.j. zločinu znásilnenia, ktorého sa odsúdený dopustil už ako plnoletý, trestná sadzba v odseku 1 je upravená v rozpätí od 5 do 10 rokov. Po vyššie uvedených úpravách by nová sadzba činila od 7,5 roka (spodná hranica zvýšená o jednu polovicu) do 11 rokov a 8 mesiacov (horná hranica zvýšená o jednu tretinu). Aj pri spočítaní výmery dvoch trestov, ktoré boli odsúdenému uložené samostatne, je výsledný trest nižší, ako je najnižšia hranica trestnej sadzby v prípade uloženia úhrnného trestu odňatia slobody po vyššie uvedených úpravách.

Krajský súd len záverom v nadväznosti na uvedené uvádza, že aj v prípade, že by uložené tresty odňatia slobody boli skutočne, tak ako to tvrdí odsúdený, uložené v rozpore so zákonom, v rámci konania o povolení obnovy konania by tento nedostatok už nebolo možné odstrániť, keďže, ako už bolo skôr uvedené, v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania nie je možné preskúmať správnosť pôvodného rozhodnutia, jeho zákonnosť a odôvodnenosť. Tieto nedostatky môžu byť predmetom

odvolacieho, prípadne, za splnenia zákonných podmienok, dovolacieho konania, teda tá strana v trestnom konaní, ktorá chce namietať určité ňou deklarované pochybenie, si musí zvoliť aj správny prostriedok na nápravu prípadného pochybenia, na čo tiež správne prvostupňový súd v napadnutom uznesení poukázal.

Na základe vyššie uvedených dôvodov teda krajský súd, nezistiac dôvody pre povolenie obnovy konania, sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku zamietol ako nedôvodnú.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.